

Sygn. akt VIII Ka 11/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący **SSO Przemysław Wasilewski**

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško-Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 roku

sprawy U. Y.

oskarżonego o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 7 i 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 i 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.;

na skutek apelacji wniesionej przez Urząd Celny w. B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

z dnia 14 listopada 2012 roku, sygnatura akt VII W 468/12

I. Wyrok w zaskarżonej części (pkt III części dyspozytywnej wyroku) zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 49 § 1, 2 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci samochodu osobowego marki V. (...)o (...)(...) i numerze nadwozia (...)wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym zapisanych i szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 w punktach 3-4 na k. 28 akt.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) złotych, w tym 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

U. Y. został oskarżony o to, że:

w dniu 25.04.2012 r., sprowadził na terytorium kraju przez przejście graniczne w P., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy w postaci 372 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 171 zł oraz należności podatkowe w wysokości 5988 zł, w tym: podatek od towarów i usług w kwocie 1208 zł, podatek akcyzowy w kwocie 4780 zł, tj. o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 7 i 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 i 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z 14 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt VII W 468/12 oskarżony U. Y. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu mocą aktu oskarżenia wykroczenia skarbowego wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 4 i § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 7 i § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 i § 1 k.k.s. w zw. z art. 7

§ 1 k.k.s. i za to na podstawie tych przepisów został skazany, zaś na podstawie art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 2000 (dwóch tysięcy) złotych. Na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 1 i § 3 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s. orzeczono przepadek przedmiotów - dowodów rzeczowych w postaci 372 (trzystu siedemdziesięciu dwóch) paczek papierosów różnych marek, szczegółowo opisanych i zapisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na karcie 28 akt sprawy pod pozycjami 1-2, zarządzając jednocześnie ich zniszczenie. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwrócono oskarżonemu U. Y. dowody rzeczowe w postaci samochodu osobowego marki V. (...)o (...)(...) i numerze nadwozia (...)wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczykiem, szczegółowo opisane i zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod pozycjami 3-4 na karcie 28 akt sprawy. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. M. B. kwotę 432 (czterystu trzydziestu dwóch) złotych wraz z kwotą podatku VAT od tej kwoty - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę ustanowionego z urzędu. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. obciążono oskarżonego U. Y. kosztami postępowania i jednocześnie w związku z tym zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700 (siedmiuset) złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolniono go od ponoszenia pozostałych kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. apelację od powyższego wyroku wniósł Urząd Celnny w B., który zaskarżył w/w wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej odstąpienia od wymierzenia środka karnego w postaci przypadku samochodu marki V. (...)oraz (...)(...) oraz zwrotu w/w pojazdu wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym.

Na podstawie art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k. i art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wyrokowi temu zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż zajęty do postępowania pojazd nie został specjalnie przysposobiony do popełnienia czynu zabronionego, podczas gdy wnikliwa analiza materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, iż takie przysposobienie do przemytu miało miejsce,

II. niesłuszne niezastosowanie środka karnego w postaci przypadku w/w samochodu, jako środka przewozowego specjalnie przysposobionego do popełnienia wykroczenia skarbowego.

Stawiając powyższy zarzut, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej odstąpienia od wymierzenia środka karnego w postaci przypadku samochodu marki V. (...)o (...)(...) oraz zwrotu w/w pojazdu wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym, poprzez orzeczenie przypadku w/w przedmiotów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd II Instancji analizując niniejszą sprawę, mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy podzielił stanowisko skarżącego, w którym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych w postaci samochodu osobowego marki V. (...)o (...)(...) wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym.

Zgodnie z art. 49 § 1 i 2 k.k.s. (odnoszącym się do wykroczeń skarbowych) do przypadku przedmiotów stosuje się odpowiednio przepisy **art. 29, art. 30 § 1 i 6 oraz art. 31**, przy czym nie obejmuje on środka przewozowego stanowiącego przedmiot określony w art. 29 pkt 2, **chyba że został on specjalnie przysposobiony do popełnienia czynu zabronionego** jako przestępstwo skarbowe, **wykroczenie skarbowe**, przestępstwo lub wykroczenie. W wypadkach określonych w szczególności w art. 86 § 4 k.k.s., art. 63 § 7 k.k.s., art. 54 § 3 k.k.s. można orzec przepadek przedmiotów określonych w § 1.

Nie ulega wątpliwościom, że w niniejszej sprawie wszystkie przesłanki określone w art. 49 § 1 i 2 k.k.s. zostały spełnione. W ocenie Sądu Okręgowego z materiału zgromadzonego w sprawie bez cienia wątpliwości wynika, iż

samochód osobowy samochodu marki V. (...)o (...)(...) był używany do popełnienia wykroczenia skarbowego, jako środek przewozowy. Został on specjalnie przysposobiony do popełnienia czynu zabronionego. Świadczą o tym skrytki, w których funkcjonariusze celni w wyniku przeszukania ujawnili wyroby tytoniowe nieoznaczone znakami akcyzy. Na podkreślenie zasługuje fakt, że papierosy zostały ujawnione w przednim zderzaku oraz podłużnicy, tylnym zderzaku, podszybiu oraz środkowym tunelu. Dojście do przedniego zderzaka oraz podłużnic było możliwe po zdemontowaniu zderzaka oraz wycięciu części przedniej belki. Do kolejnej skrytki dojście było możliwe również po uprzednim przystosowaniu tej części pojazdu tj. wycięciu wejścia do podszybia (k. 14-15). Nie sposób zgodzić się z wyjaśnieniami oskarżonego, iż nie miał on świadomości istnienia owych skrytek i znajdujących się w nich papierosów, bowiem niedawno kupił samochód. Zgodzić się należy z Sądem I Instancji, iż nieprawdopodobnym i niemożliwym jest, aby zbywca pojazdu nie tylko pozostawił skrytki w samochodzie, ale również by zostawił w nich papierosy, które przecież mają wymierną wartość materialną. Poza tym ślady niedawnego odkręcania elementów samochodu były dosyć widoczne, co tylko dodatkowo potwierdza, że niedawno były one odkręcane, z czego musiał sobie zdawać sprawę oskarżony oglądając samochód przed jego kupnem. Nie sposób zatem zgodzić się z Sądem Rejonowym, iż w sytuacji oskarżonego nie istnieje przesłanka szczególnego przysposobienia środka przewozowego. Oskarżony w ocenie Sądu z pewnością co najmniej wiedział o tego rodzaju właściwościach samochodu i je wykorzystał. Rację ma skarżący, że niewątpliwie skrytki znajdujące się w samochodzie odznaczały się specjalnym przysposobieniem i odznaczały się ingerencją w elementy pojazdu. Świadczy chociażby o tym fakt, że tunel zmiany biegów pojazdu był spreparowany i przystosowany do ukrycia kontrabandy poprzez jego obniżenie. Skrytki były przygotowane profesjonalnie, a to czy była to niewielka czy też duża ingerencja w budowę samochodu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Nie należy tracić z pola widzenia, że wbrew twierdzeniom oskarżonego U. Y.(który stwierdził, że do P.przyjechał dwukrotnie na zakupy k. 18-19) w okresie od 25.04.2011 r. – 25.04.2012 r. przekraczał on granicę p. b.37 razy, co wynika z wydruku z systemów informatycznych Urzędu Celnego (k. 145-127).

Słusznie wywiódł oskarżyciel publiczny, iż nie sposób zgodzić się z Sądem Rejonowym jakoby orzeczenie przepadku środka przewozowego było również niewspółmierne do wagi czynu. Narażone na uszczuplenie należności publicznoprawne wyniosły łącznie około 6000 zł (k. 7-8). Jak wynika z notatki urzędowej dotyczącej wyceny przedmiotowego samochodu wartość przedmiotowego pojazdu mimo, że jego cena rynkowa to 9000 zł wynosiła około 7000 zł, bowiem samochód jest w bardzo złym stanie ma liczne uszkodzenia (k. 13). Z kolejnej wyceny dokonanej przez eksperta Urzędu Celnego w B. wynika, że wartość samochodu to 9800 zł (k. 55). Skonstatować zatem należy, że suma wartości samochodu nawet w jego górnej kwocie 9800 zł nie pozostaje w dużej dysproporcji do łącznej wysokości należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie czynem oskarżonego (6000 zł). Nie może zatem być mowy o niewspółmierności tego środka do wagi czynu (art. 31 § 3 pkt 1 k.k.s. stosowany w oparciu o art. 49 § 1 k.k.s., co do wykroczeń karnych skarbowych), czy też o niewspółmierności kary rozumianej jako ogół dolegliwości wymierzonych oskarżonemu (art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.).

Zdaniem Sądu Okręgowego tak ukształtowana dolegliwość powinna w jeszcze większym stopniu uświadomić oskarżonemu nieopłacalność wykroczenia, którego się dopuścił. Tym bardziej, że oddanie samochodu wiąże się z wysokim prawdopodobieństwem ponownego wykorzystania pojazdu, pod zmienionymi numerami rejestracyjnymi, niekoniecznie przez oskarżonego, do popełniania kolejnych czynów zabronionych. W ocenie Sądu Okręgowego tylko zastosowanie środka karnego w postaci przepadku samochodu na trwale zmieni zachowanie oskarżonego w przyszłości.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok co do punktu III w ten sposób, że na podstawie art. 49 § 1, 2 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci samochodu osobowego marki V. (...)o (...)(...) i numerze nadwozia (...)wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym zapisanych i szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 w punktach 3-4 na k. 28 akt.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto na podstawie § 2 ust. 3, § 14 ust 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w

sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U.2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. mając na względzie zasady słuszności.